VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 8 - 22 FEBRUARI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Bobo zegt: Uch-uch!
Ik ben het Indiaan-konijn
Met veren bij mijn oren.
Waar kunnen toch mijn pijlen zijn?
Ik ben ze vast verloren!

Wie zoekt de vier pijlen die Bobo kwijt is?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

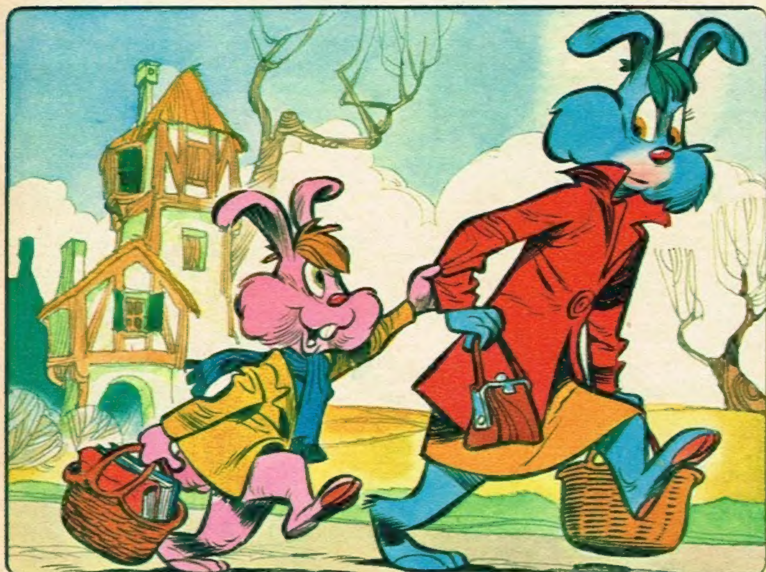

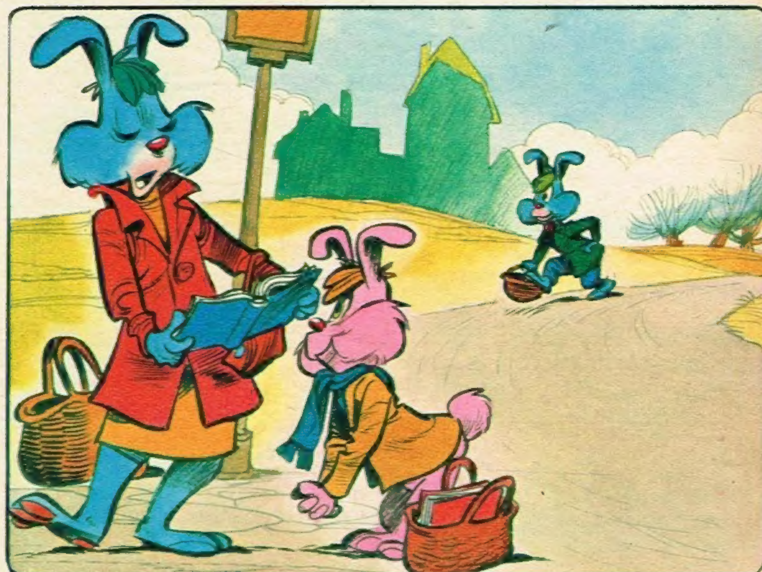

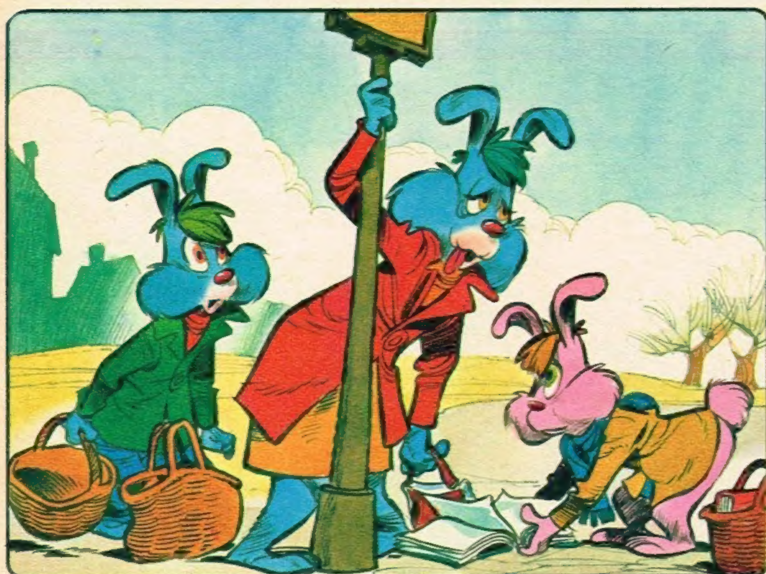
Bobo Konijn en zijn

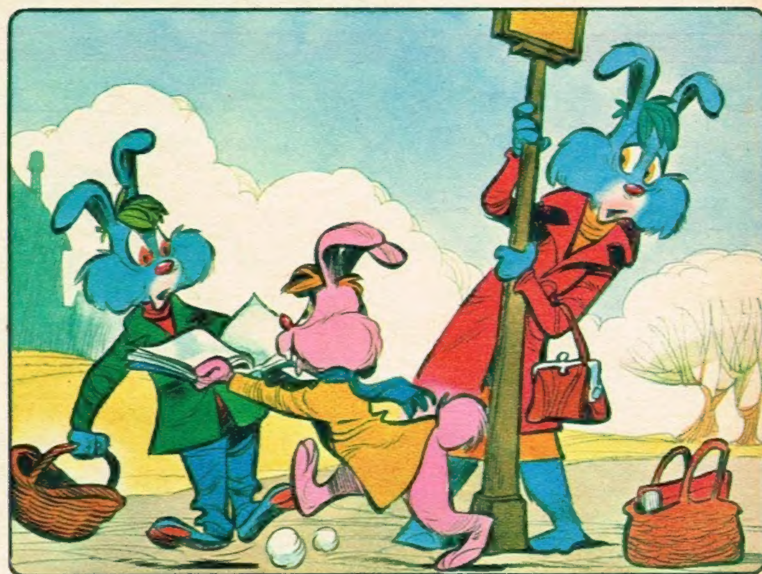
1. Vandaag gaat tante Deur-Dicht met haar dochter Lees-Voor naar de stad. Het is te ver om te lopen. Daarom gaan ze met de bus. Maar Lees-Voor is een echte zeurpiet. Ze wil altijd maar voorgelezen worden. Zelfs nu heeft ze een paar leesboeken in haar mandje gestopt.

2. Bij de bushalte begint ze meteen te zeuren: ,,Mama, leest u voor?'' Bobo, die ook naar de bus komt gelopen, denkt: Och, daar staat mijn arme tante Deur-Dicht alweer voor te lezen. Wat heb ik toch een vervelend nichtje. Als ik haar moeder was, zou ik haar vast haar zin niet geven.

3. ,,Tante!'' roept Bobo. ,,Hou toch op met lezen. U hebt al een heel boek uit!'' ,,Nee, hoor!'' zeurt Lees-Voor. ,,Ik heb niet voor niets zoveel boeken meegenomen. Toe nou, mama, u luistert toch niet naar Bobo, hè?'' Tante Deur-Dicht zucht ervan. Ze pakt het volgende boek.

4. Ze leest en leest, maar ondertussen denkt ze: ik wou dat de bus maar gauw kwam. Eindelijk is haar keel zo droog geworden, dat ze echt niet meer kan. ,,Ik hou op, hoor!'' zegt ze. Maar Lees-Voor gaat nu naar Bobo en bedelt: ,,Och, lief neefje, wil jij verder lezen tot de bus komt?''

Oma

Tsjoek-Tsjoek

Lees-Voor

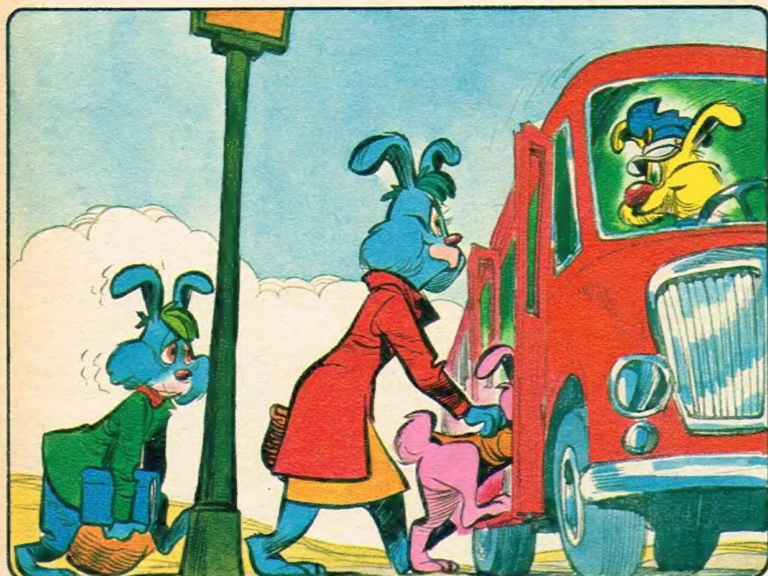

Tante Deur-Dicht

Oom Slokop

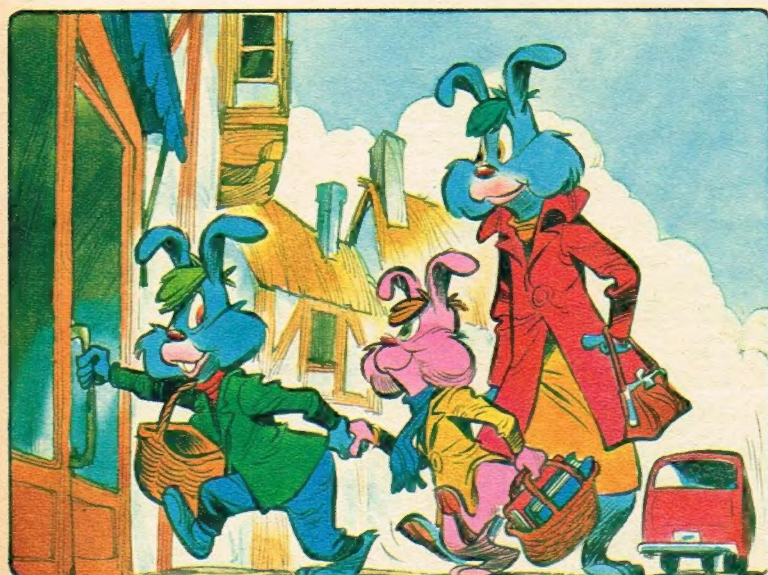
vrolijke familie

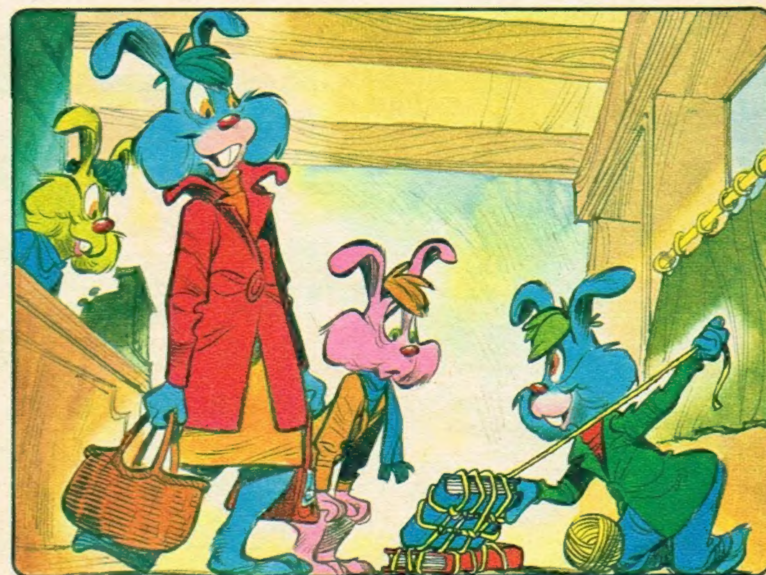
5. Bobo begint te lachen. Haha, daar komt de bus juist aan. Ze moeten vlug instappen, want de chauffeur heeft geen tijd om te wachten. Daar kom ik goed van af, denkt Bobo. Wie leest er nu voor, zomaar op straat! Daar had hij helemaal geen zin in. Ziezo, nu allemaal in de bus!

6. „Chauffeur, wilt u me voorlezen?" roept Lees-Voor als ze is ingestapt. „Ben je nou helemáál!" roept de chauffeur. „Als ik rijd, moet ik op de weg letten. Op alle andere auto's en op de kinderen die oversteken. Schiet op alsjeblieft!" Lees-Voor gaat braaf op een bankje zitten.

7. Maar zo gauw ze uit de bus zijn, begint het gezanik opnieuw. Tante Deur-Dicht weet zich geen raad. Maar Bobo denkt: Ik zal dat vervelende nichtje eens krijgen! Hij trekt Lees-Voor mee naar een winkel. Daar gaat hij een klos kopen met heel dik, stevig touw erop. En dan. . .

8. Dan bindt Bobo de boeken van Lees-Voor stevig dicht. Hij doet het touw er strak omheen en legt er zeven knopen op. „Zie maar dat je ze krijgt losgepeuterd," zegt hij. Daar heeft Lees-Voor voorlopig genoeg werk mee. Ze heeft geen tijd meer om te zeuren en tante kan rustig winkelen!

Weet je hoe de bloemen heten die op dit plaatje staan? Het zijn tulpen! Over een paar maanden bloeien ze weer in de tuinen en parken.
En weet je hoe het konijntje heet dat ernaast staat? Bobo Konijn natuurlijk! Daarom vandaag weer een konijne-versje!

KONIJNTJE

Konijntje, kun je dansen?
Jazeker kan ik dat.
Wanneer de jager slapen gaat,
De muzikant de trommel slaat,
Ben ik het zitten zat.

Konijntje, kun je springen?
Jawel, dat kan ik, hoor!
Ik spring langs alle knolletjes
En over alle holletjes
De hele wereld door.

Konijntje, kun je praten?
Ja, in konijnetaal.
Met kippen, koeien, kevertjes,
Met bijen, biggen, bevertjes,
Ik praat met allemaal!

Konijntje, kun je vliegen?
Nee, nee, dat zal niet gaan.
Maar had ik vleugels op mijn rug,
Zoals de merel en de mug,
Dan vloog ik naar de maan.

Konijntje, heb je vriendjes?
Jazeker heb ik die.
Mijn ene vriend heet Koentje,
De tweede heet Jeroentje
En jij bent nummer drie!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Schrijf de woorden onder de plaatjes en lees dan het verhaal.

Ben je ziek?

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

De tas van de dokter

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

**Het is niet fijn om ziek te zijn.
Als je ziek bent,
kan de dokter je beter maken.
Soms is de dokter een man.
Soms is de dokter een vrouw.
De dokter heeft een tas.
Die neemt hij altijd mee.
Met de auto rijdt hij vlug
naar de zieke mensen.
Als je erg ziek bent,
moet je naar het ziekenhuis
met de ziekenwagen.**

auto

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ziekenauto

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Wat heeft oom Stuntel nu toch voor moois in elkaar geknutseld? Een helikopter! Wat knap! Flap de hond en handige Heintje staan er versteld van. „U laat de helikopter hier toch niet vliegen, oom?" vraagt Heintje. „U kunt veel beter naar het grote weiland gaan."

2. „Ik laat de helikopter nu opstijgen. Dat kan toch geen kwaad!" Oom heeft geen zin om naar het weiland te lopen. Snorrend gaat de helikopter de lucht in. In twee tellen is hij over de schutting verdwenen. „Oom, stel je voor dat u hem kwijtraakt!" roept neef Heintje verschrikt.

3. Nu wordt oom ook bang. Hij wil over de schutting klimmen. Maar een van de planken zit niet goed vast. Als oom er zijn voet op zet, schiet hij helemaal los. „Krak!" gaat het. En de helikopter vliegt intussen maar door. Flap begint van opwinding vreselijk hard te blaffen.

4. De losse plank wipt helemaal omhoog en oom Stuntel duikelt hals over kop in de tuin van de buren. De mooie helikopter cirkelt over de tuin en gaat nu dalen. Waren we toch maar naar het weiland gegaan, denkt neef Heintje. Daar hoef je niet over een schutting te klauteren.

5. Boem, oom is na zijn duikeling op het gras terechtgekomen. Hij kijkt rond. Waar is zijn helikopter nu? Och, dat malle ding vliegt door het keukenraam het huis van de buren

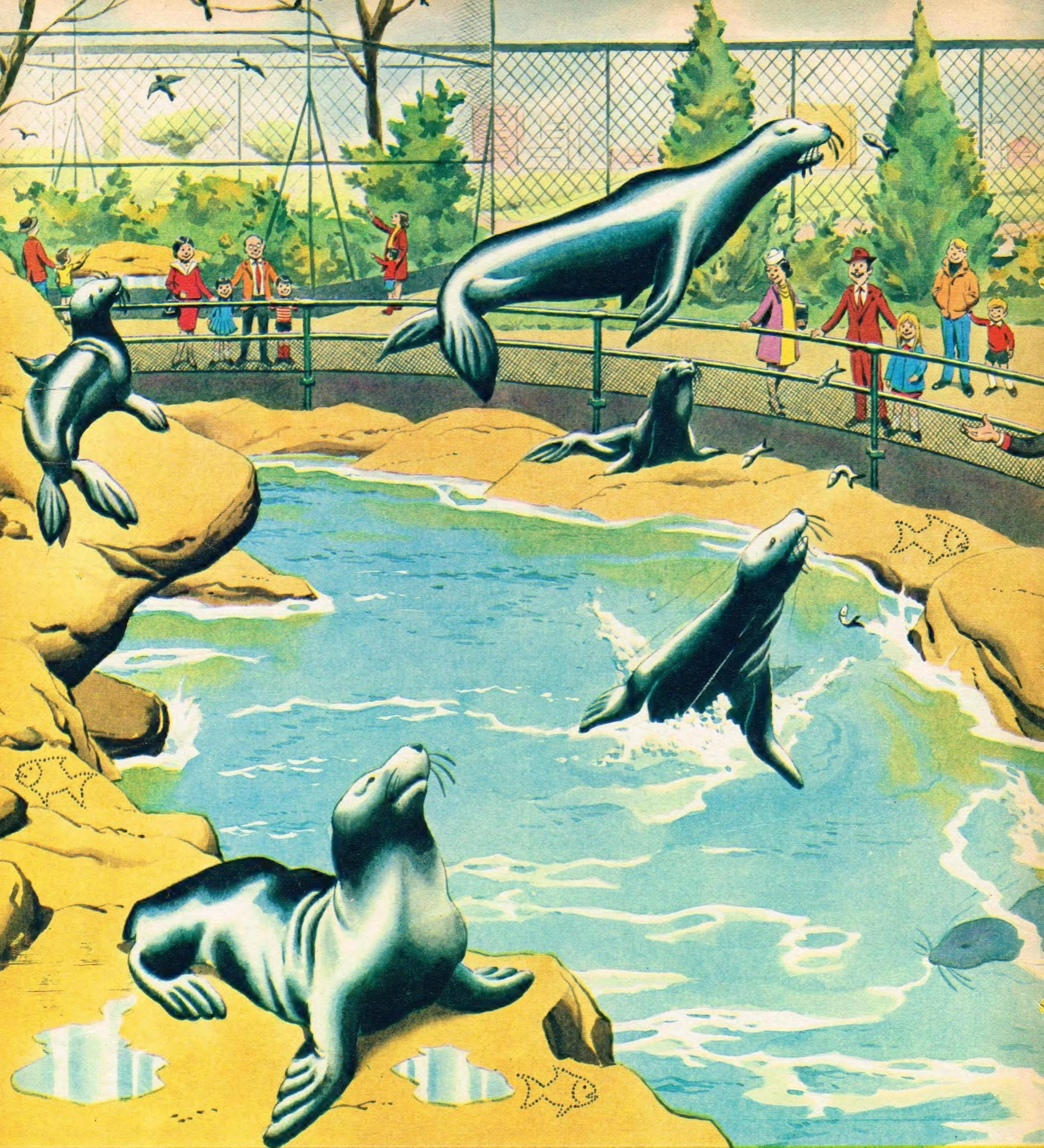
6. In de keuken staat buurvrouw van Buren eieren, melk, meel, suiker en vanille door elkaar te roeren in een grote kom. Opeens komt de helikopter op haar af. Ze schrikt er-

7. Nu komt de draaiende helikopter van oom Stuntel in de kom met beslag terecht. Dat geeft me een gespetter! „Alle mensen, daar gaat mijn taart!'' roept buurvrouw van Buren woedend. Hijgend komt oom Stuntel binnen. „Krijg ik alstublieft mijn helikopter terug?'' vraagt hij.

8. Maar buurvrouw van Buren zegt: „Dat beslag had een taart moeten worden. Nu is het helemaal bedorven. En mijn keuken is vreselijk vies. Eerst moet je alles schoonmaken.'' Nu ligt oom te dweilen. Heintje wil hem helpen, maar dat mag hij niet. Arme oom Stuntel! Hij was zo knap geweest.

We wonen allemaal

1. Op een dag rijdt de gele caravan langs een dierentuin. Mama Zonnemans, Anja, Loekie, Wiesje, de tweeling, Bas en Peter willen allemaal naar binnen. Opa ook, maar die gaat op de bank zijn krantje zitten lezen.

2. Tippie de hond mag niet mee naar binnen. Papa houdt hem aan de lijn, terwijl oom Wim de katjes in zijn armen houdt. Oma, Baby en Lucie met de pop kijken voor het hek. En wat zien ze daarachter? De zeehondenvijver!

Er zijn zes vissen in de plaat v

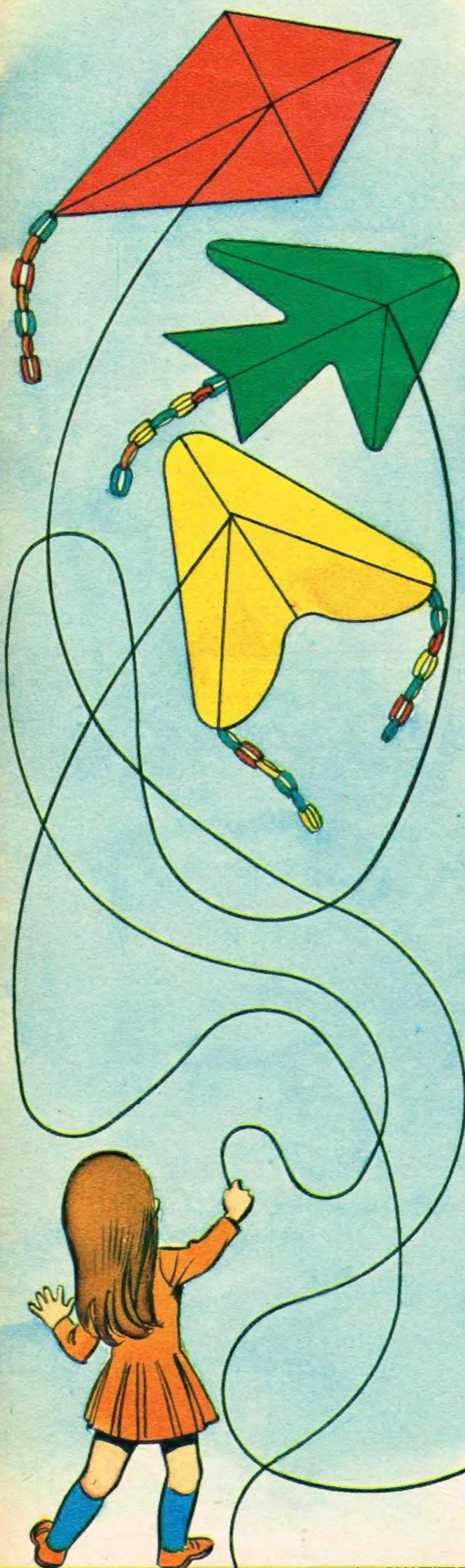
in een gele caravan

3. Er is een oppasser bij de zeehonden. Hij gooit visjes naar de dieren. Die springen in de lucht of duiken in het water om de vis te pakken. Ze zijn stapeldol op visjes. Zeehonden kunnen ook blaffen. Heel gek: uchuchuch!

4. Bas maakt een mooi portret van een zeehond. Dan kunnen ze later nog eens denken aan hun bezoek aan de zeehonden. Als je rondtrekt met een gele caravan, zie je zoveel. Maar goed dat Bas er is om alles na te tekenen!

borgen. Wie kan ze vangen?

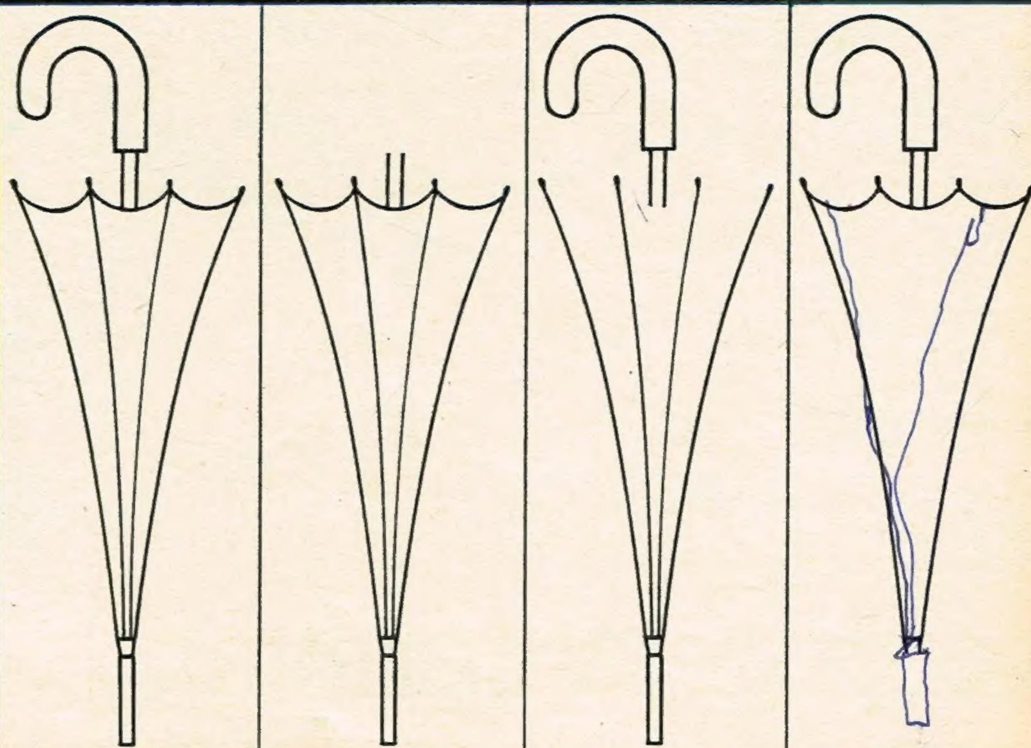
VLIEGER, KIKKER, PARAPLU

Er staan drie vliegers in de lucht. Een ervan is van het meisje. Als je de lijntjes volgt, kun je zien welke.

Als je een lijntje trekt over de stippeltjes, kun je een kikker op een blad zien zitten.

De paraplu van Kaatje is klaar. Kun je de drie andere parapluutjes ook zo tekenen?

LAMPJE, BEERTJE, TORENTJE

Voor de winkelruit staan tien schemerlampjes. Twee ervan zijn precies hetzelfde. Kijk eens goed welke dat zijn!

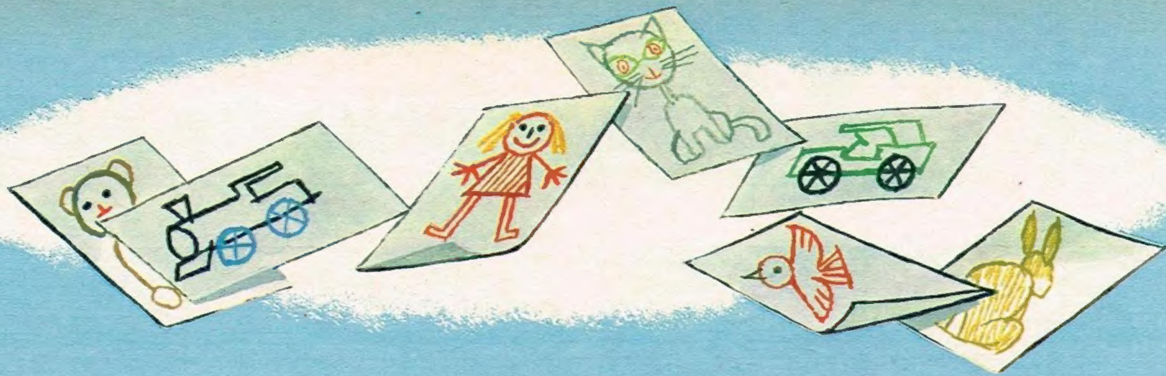

Vier beertjes houden theevisite. Hoeveel oren hebben deze beertjes samen?

Dit is een vuurtoren. Kun je de vuurtoren op het andere plaatje ook zo mooi kleuren?

ZUSTER RIA GAAT OP REIS

Bijna alle jongens zijn dol op autorijden. Zo was het ook met Bob. Hij sprong een gat in de lucht, toen hij hoorde dat vader en moeder een grote tocht wilden gaan maken. Ze zouden gaan logeren bij oma en die woonde helemaal aan het andere eind van het land.

Maar zijn zusje Ria hield niet van autorijden.

Ria hield maar van één ding. Ze wilde steeds maar verpleegstertje spelen. En haar poppen en haar teddybeer moesten altijd ziek zijn. Ze had een echt verpleegsterstasje met allemaal spullen erin en een verpleegstersschort met een kapje.

„We gaan dadelijk vertrekken,'' zei papa. Hij legde de koffer in de bagageruimte van de auto. Bob stond te trappelen van ongeduld. „Schiet nou op, Ria,'' riep hij. „Mama is ook al klaar.''

Maar Ria had haar poppen en haar beer op de bank gezet en zei: „Zie je dan niet hoe ziek ze zijn, die arme stumpers. Ze hebben allemaal buikpijn. Ik kan ze zo toch niet mee op reis nemen.''

„Maar we kunnen je ook niet alleen thuislaten,'' lachte mama. „Stel je voor: zuster Ria en haar ziekenhuis alleen thuis!''

Ria gaf haar speelgoed-patiëntjes allemaal een suikerklontje. „Dat is goed voor de buikpijn,'' zei ze.

„Als je niet meegaat, rijden we weg zonder jou!'' schreeuwde Bob.

Daar schrok zuster Ria toch wel van.

Zuchtend pakte ze haar tas, haar poppen en haar teddybeer en bracht alles naar de auto.

„Moeten we lang rijden naar oma?'' vroeg ze met een ontevreden gezicht.

„Wel twee en een half uur,'' zei Bob. „Lekker, joh!''

„Jakkes, niks aan,'' mopperde Ria. „Wat moeten we nu doen onderweg? Alsmaar naar buiten kijken zeker. En als mijn zieke poppen koorts krijgen, wat dan?''

Toen ze in de auto zaten, haalde Bob zijn kleurpotloden te voorschijn. „Jij kunt goed verpleegster spelen, maar ik kan goed kleuren,'' zei hij.

„Dat kan ik ook wel,'' riep Ria. „Daar is niks aan.''

„Laat dan eens zien,'' zei Bob en hij gaf haar een bloknoot met kleurplaatjes.

Ze gingen allebei kleuren.

Gelukkig zaten er niet veel kuilen in de weg. Anders is het moeilijk om te kleuren, als je in een auto rijdt.

Bob en Ria deden geweldig goed hun best.

Ria vergat er haar teddybeer en haar poppen bij.

Toen ze bij oma aankwamen, hadden ze een heleboel plaatjes prachtig gekleurd.

„Laten we ze aan oma geven, om in de kamer te hangen,'' stelde Bob voor.

Dat vond Ria een goed idee.

Oma was blij met de leuke plaatjes.

Ze gaf de grote mensen thee en de kinderen limonade en koekjes.

En wat deden ze, toen de limonade op was?

Bob sleep de kleurpotloden aan voor de terugweg. Want ze hadden zó hard gekleurd, dat alle puntjes stomp geworden waren.

En Ria zette haar poppen op oma's bed en ging verpleegstertje spelen.

Dat kon ze nu eenmaal niet laten.

Zelfs niet als ze op reis was.

Mevrouwtje

1. „Wanda en Pukkie, zullen jullie echt niet toveren?" vraagt mevrouwtje Sprokeboom, als de kinderen met hun vliegtuigje gaan spelen. Mevrouwtje Sprokeboom is de koningin van Sprookjesland, die samen met haar twee sprookjeskinderen in Mensenland is komen wonen.

2. Wanda en Pukkie huppelen naar een heuvel. Daar is een kleine jongen die ook een vliegtuigje heeft. „Hoi!" roept Pukkie. „Zullen we samen spelen? Laten we onze vliegtuigjes tegelijk oplaten!" „Ik tel tot drie!" roept het jongetje en daar gaan ze de lucht in.

3. Wanda en de twee jongens hollen er vrolijk achteraan. De wind blaast de vliegtuigjes telkens op. Het is een leuk gezicht. Maar op de heuvel staat een dikke boom. En die boom heeft sterke takken vol met blaadjes. Opeens vliegt een van de vliegtuigjes tegen de boom.

4. Het is het vliegtuigje van de jongen. Het blijft in de blaren hangen. Alsof het vastzit aan de takken. „Hoe krijgen we dat ding los?" roept het jongetje verschrikt. „Het is pas nieuw. Ik heb het voor mijn verjaardag gekregen. Wat moeten we nu toch doen?"

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 18410. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) *f* 4,55. Losse nummers: 50 cent.
Girobetaling: Ontvangt U het blad *per post* onder adresband: postgirorekening 159000 t.n.v. Bobo-Haarlem. Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postgirorekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. Het jongetje begint te huilen. Hij is ook zo blij geweest met zijn mooie, kleine vliegtuigje. „Ik zou het best kunnen pakken," fluistert Wanda in Pukkies oor. „Maar dat jongetje mag niet zien dat ik kan vliegen." „O, daar zal ik wel voor zorgen," zegt Pukkie meteen.

6. Hij geeft het jongetje een klap op zijn schouder en roept vrolijk: „Niet huilen, daar schiet je niets mee op. Laten we tegen de boom gaan duwen, dan valt het er misschien wel uit." Hij duwt het jongetje achter de dikke boomstam, terwijl Wanda aan de andere kant omhooggaat.

7. „Dat helpt toch vast niet," zegt het jongetje. „Ik kan duwen zo hard ik wil. Die dikke stam beweegt toch niet." „Je weet zelf niet hoe sterk je bent," houdt Pukkie vol. „Duwen, joh, met allebei je handen!" Het jongetje duwt uit alle macht. Wanda komt alweer omlaag.

8. Ze legt het vliegtuigje gauw in het gras en roept: „Zie je wel dat je heel sterk bent! Hier is het al!" Het jongetje kijkt verbaasd naar zijn eigen vliegtuigje. Hij rent er vrolijk mee naar huis. „Vandaag zijn we heel verstandig geweest," zeggen Wanda en Pukkie blij.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Dit is het stoute-beertjeshuis, waar alles mag wat eigenlijk stout is. Zou je daar willen wonen? Jammer dat je geen beertje bent! En nu de vragen:

1. Hoeveel beren staan er op de plaat?
2. Kijk eens hoeveel kleine jongensbeertjes er zijn.
3. Hoeveel kleine meisjesbeertjes tel je?

4. Hoeveel rolschaatsen zie je?
5. Wat voor kleur hebben de wieltjes?
6. Wat voor kleur hebben de riempjes?

7. Hoeveel emmers tel je?
8. Wat zou erin zitten?
9. Zou mama-beer nat worden?

10. Hoeveel waterpistolen zie je?
11. Wat spuit er uit dat pistooltje?
12. Wat word je van water?

13. Hoeveel tomaten zie je?
14. Kun je tomaten opeten?
15. Wat kun je ervan koken?

16. Hoeveel eieren zie je?
17. Hoeveel eieren zijn gebroken?
18. Hoe kun je eitjes klaarmaken om te eten?

ANTWOORDEN: 1 zeven; 2 vijf; 3 een; 4 vier; 5 rood; 6 bruin; 7 twee; 8 water; 9 ja; 10 een; 11 water; 12 nat; 13 vijf; 14 ja; 15 tomatensoep; 16 negen; 17 twee; 18 koken, bakken, kloppen.